

Mál nr. 180/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Kaskótrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags. Samsömun.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 21. maí 2025, ásamt fylgiskjali.
2. Bréf V, dags. 5. júní 2025, ásamt fylgiskjöllum.
3. Lögregluskýrsla, dags. 29. apríl 2025, gagn sem nefndin óskaði eftir.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi lögregluskýrslu, dags. 29. apríl 2025, var bifreiðinni A ekið yfir á öfugan vegarhelming á Holtavörðuheidi hinn 28. apríl 2025 og varð árekstur við bifreið B sem kom úr gagnstæðri átt. Ökumaður A kvaðst hafa verið þreyttur og taldi líklegt að hann hefði sofnað við akstur. Vegna tjóns á bifreiðinni A gerði váttryggingartaki, M, kröfu um bætur úr kaskótryggingu bifreiðarinnar hjá V. Af hálfu V var bótaskylda samþykkt en bætur skertar um helming á grundvelli þess að ökumaður A hafi verið ófær um að stjórna ökutækinu örugglega, sbr. 1. mgr. 48. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 og varúðarreglu b-liðar 3. gr. skilmála kaskótryggingar. Í málskoti byggir M á því að ósannað sé að ökumaður A hafi ekki verið í aksturshæfu ástandi þar sem hann hafi sofið eðlilega um nóttina en verið hvekkur og illa áttaður eftir atvikið.

Af hálfu V er á því byggt að rétt hafi verið að skerða bætur um helming þar sem ökumaður hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Vísað er til brota á umferðarlögum, skilmálum og varúðarreglum félagsins og þess að í lögregluskýrslu komi fram að ökumaður hafi verið þreyttur og þar með ófær um öruggan akstur. V telur bein orsakatengsl milli háttsemi ökumanns og þess tjóns sem varð og vísar máli sínu til stuðnings til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 284/2022.

Álit.

Ágreiningur málsins lýtur að því hvort V hafi verið heimilt að skerða bætur úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A um helming á þeim grundvelli að ökumaður hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi eða brotið gegn varúðarreglu skilmála. Fram kemur í gögnum málsins að ökumaður A hafi haft fulla umráðaheimild yfir bifreiðinni. Verður því að samsama váttryggingartaka, M, háttsemi ökumanns, sbr. 1. mgr. 29. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.

Samkvæmt 48. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 og varúðarreglu b-liðar 3. gr. skilmála kaskótryggingar ber ökumanni að vera í slíku líkamlegu og andlegu ástandi að hann geti stjórnað ökutæki örugglega. Váttryggingafélagi er heimilt að skerða bætur á grundvelli 26. og 27. gr. váttryggingasamningalaga ef sannað er að um sé að ræða brot á varúðarreglu eða stórkostlegt gáleysi. Það er á ábyrgð V að sýna fram á að háttsemi ökumanns hafi umrætt sinn falið í sér stórkostlegt gáleysi eða brot á varúðarreglu. Í framburði sínum fyrir lögreglu kvaðst ökumaður A ekki geta fullyrt hvað hefði gerst en taldi líklegt að hann hefði sofnað í stutta stund þar sem hann hafi verið þreyttur. Í málskoti er áréttað að ökumaður hafi sofið eðlilega nóttina fyrir atvikið sem varð um hádegisbil daginn eftir. Í málinu liggja ekki fyrir gögn sem sýna að ökumaður hafi verið í slíku líkamlegu ástandi að hann væri, eða mátti vita að hann væri, ófær um akstur. Þannig er uppi vafi um hvort skilyrði fyrir skerðingu bóta séu uppfyllt. Hallann af slíkum sönnunarskorti ber V. Það er því mat nefndarinnar að V hafi ekki sýnt fram á að ökumaður A hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi eða brotið gegn varúðarreglu skilmála við aksturinn.

Niðurstaða.

M á óskertan rétt til bóta úr kaskótryggingu A hjá V.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir